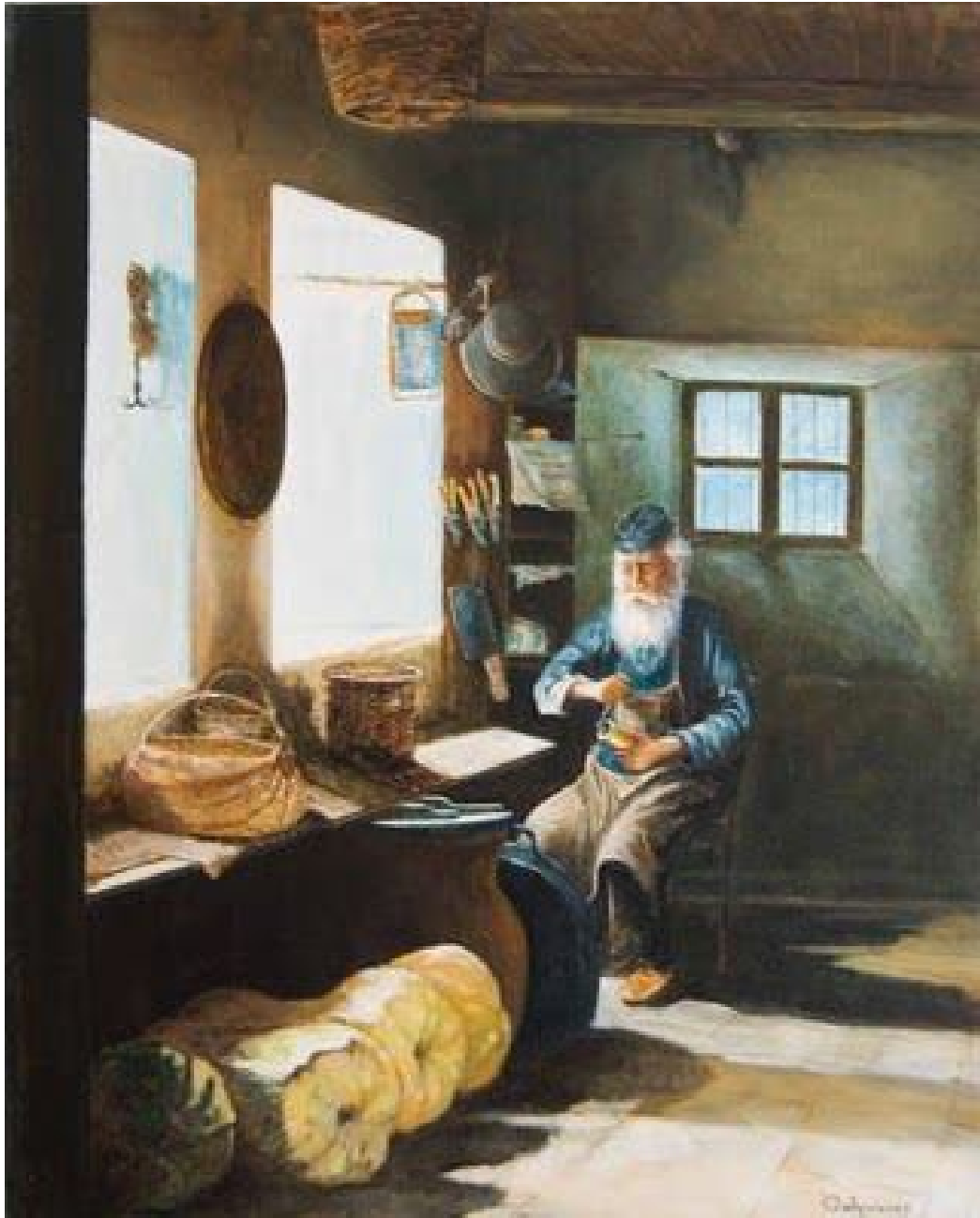

Οι λογισμοί του υποτακτικού

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ένας άγιος Γέροντας έμενε με τον υποτακτικό του σε μια καλύβη, όχι μακριά από ένα κεφαλοχώρι. Κάποτε έπεσε στον τόπο μεγάλη δυστυχία κι ο φτωχός κόσμος πέθαινε σχεδόν από την πείνα. Πολλοί στην απελπισία τους πήγαιναν και κτυπούσαν στην καλύβη του ερημίτη. Εκείνος πάλι, που ήταν πολύ ελεήμων, έδινε με την καρδιά του απ' ό,τι τύχαινε να έχει. Ο υποτακτικός όμως που έβλεπε με τρόπο το ψωμί τους να λιγοστεύει, είπε μια μέρα στενοχωρημένος στο Γέροντα:

-Αββά, δε μου ξεχωρίζεις τα ψωμιά που μου αναλογούν, κι από δω και πέρα

μοίραζε από τα δικά σου ελεημοσύνη. Έτσι όπως πάμε τώρα, γρήγορα θα πεινάσουμε κι οι δυο.

Ο αγαθός Γέροντας χώρισε τα ψωμιά του υποτακτικού του, χωρίς να πει τίποτα κι εξακολούθησε να δίνει από τα δικά του στους φτωχούς. Μα κι ο Θεός που είδε την καλή του προαίρεση τα ευλόγησε, κι όσο εκείνος έδινε, τόσο αυτά επληθύνονταν.

Ο υποτακτικός στο μεταξύ έφαγε τα δικά του. Όταν πια δεν του έμειναν παρά λίγα ψίχουλα, πήγε στον Γέροντα του και τον παρακαλούσε να τρώνε πάλι μαζί. Εκείνος τον δέχτηκε χωρίς να φέρει αντίρρηση. Τώρα όμως είχαν αυξηθεί και οι ζητιάνοι, κι ο υποτακτικός άρχισε πάλι να δυσανασχετεί. Ο υποτακτικός κατσούφιασε.

-Δώσε του ένα καρβέλι, πρόσταξε ο Γέροντας, που έκανε πως δεν είδε το μορφασμό του.

-Μου φαίνεται πως δεν έχουμε πια να φάμε ούτε εμείς. Είπε φωναχτά ο υποτακτικός, για να τον ακούσει κι ο ζητιάνος.

-Πήγαινε και ψάξε καλά, πρόσταξε ο Γέροντας.

Σηκώθηκε εκείνος απρόθυμα να πάει στο κελλαρικό. Μα τρόμαξε ν' ανοίξει την πόρτα. Το βρήκε γεμάτο ως επάνω από καλοψημένα φρέσκα καρβέλια!

Από την ημέρα εκείνη απέκτησε μεγάλη εμπιστοσύνη στον άγιο Γέροντά του κι έγινε πρόθυμος στο ν' ανακουφίζει τους φτωχούς.

Πηγή: facebook.com